

El 25 de maig s'escullen els nous governs locals del país. Conèixer la situació política d'algunes de les ciutats més importants dels Països Catalans permet construir una imatge general del que pot ser el futur mapa municipal.

Les municipals, primera parada

A Catalunya, les eleccions municipals no coincidiran amb les del Parlament, però seran el gran test per començar a entreveure veritablement cap a on pot evolucionar el mapa electoral del postpujolisme.

Tots els polítics diuen sempre que uns comicis municipals segueixen unes dinàmiques pròpies i diferenciades dels comicis autonòmics. Aquesta certesa, convertida en un tòpic gairebé futbolístic, no és del tot real, si més no, si s'observa com els partits prepara la campanya electoral municipal: tota la carn a la brasa per obtenir els millors resultats possibles i començar amb bon peu la cursa per arribar al palau de la Generalitat. Els èxits i els fracassos electorals locals seran llegits com auguris del que pot passar en els pròxims comicis al Parlament de Catalunya.

Potser per això mateix totes les formacions polítiques s'han afanyat a remarcar, a les portes de l'inici de la campanya electoral, l'increment de les llistes. CiU continua sent la formació que es presenta en més municipis, amb 905 candidatures, de les 897 que va presentar al 1999. El PSC incrementa en gairebé un centenar el nombre de llistes, fins a arribar a les 690. Però és ERC el partit que augmenta més espectacularment el nombre de candidatures; de les 375 del 1999, en presenta ara 550 i desbanca del tercer lloc el PP, que presenta 521 candidatures, 31 més que en els comicis anteriors. ICV i EUiA (ICV-EA) presenten 200 llistes, de les 150 anteriors, i en 70 municipis més

concorre amb agrupacions independents.

Barcelona. A la capital del Principat l'hegemonia del PSC no sembla que trontolli. El principal partit de l'oposició ha fet una aposta forta, amb Xavier Trias, exconseller i ara portaveu de CiU a Madrid, per intentar retallar diferències amb l'actual alcalde, Joan Clos. A banda d'això, l'al·licient principal dels comicis locals a Barcelona serà veure si canvia el pes dels dos socis de govern dels socialistes, ERC i ICV. D'una banda, els republicans, per mà de Jordi Portabella, es podrien veure beneficiats pel creixent suport electoral que els auguren els sondejos i veure com incrementen l'actual representació de 3 regidors. I els ecosocialistes, liderats per Imma Mayol, pot ser també que reforcin la seva presència a l'Ajuntament, ara de 2 regidors, després de la reconciliació amb els excompans d'EUiA. En cas que es produís alguna d'aquestes hipòtesis, si els socialistes experimenten un lleuger retrocés electoral (cal tenir present que els resultats del 1999 van ser els millors del PSC a Barcelona), els actuals socis de govern podrien incrementar la seva presència al govern de la capital catalana.

Tarragona. La corda de l'actual alcalde de la capital del Tarragonès, Joan Mi-

A l'esquerra, l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, del PSC, que repeteix com a candidat, igual com Joan Miquel Nadal (al centre), alcalde de Tarragona per CiU. A la dreta, Antoni Siurana, del PSC, que també opta a la reelecció a l'Ajuntament de Lleida. Dels alcaldes de les ciutats catalanes és el més veterà.

quel Nadal (CiU), encara és prou forta. La federació nacionalista manté una posició consolidada en aquesta població. Tot i això, algunes enquestes reflecteixen un desgast del PP, l'actual

soci de govern de CiU en aquesta ciutat, fet que, a més, podria anar acompanyat d'un augment d'ERC, que en la passada legislatura va obtenir un únic regidor. Malgrat aquestes tendències

és difícil pensar en un canvi de majories al govern d'aquest Ajuntament.

Lleida. Antoni Siurana, del PSC, és alcalde de la capital del Segrià gairebé de manera ininterrompuda des dels primers comicis municipals (del 1979 al 1987 i del 1989 fins ara). Malgrat els anys al govern, el PSC manté posicions, però caldrà veure si Siurana pot aconseguir revalidar la majoria absoluta amb la qual governa en aquesta legislatura. De tota manera, encara que la perdés, no es produiria cap canvi substancial perquè compta amb el suport del seu soci de govern actual, ICV, que ara té un regidor al consistori.

Banyoles, la gran espifiada

Convergència i Unió s'ha quedat sense llista per culpa d'una picabaralla –amb empentes i rodolons inclosos– entre membres dels dos partits, als jutjats de Girona, dilluns 21 d'abril, en el darrer moment en què es podien presentar les candidatures. Les direccions de CDC i d'UDC n'han responsabilitzat Josep Vicens, que havia de ser el candidat de la federació, per no haver acceptat els acords de les direccions.

Sigui com sigui, Banyoles es queda sense llista de CiU i es culmina una llarga història de tensions. Al 1999, de fet, les dificultats d'entesa ja van fer que al marge de CiU (integrada, de fet, per Unió) –amb 4 regidors– es presentés CDC per separat, sota les sigles de CMC (Convergència Municipal de Catalunya), que va aconseguir 3 regidors.

Banyoles ha estat governada durant aquesta legislatura per Pere Bosch (d'ERC), amb 5 regidors i 4 de CiU. Els socialistes, sota les sigles de Plataforma Progressista de les Comarques de Girona, van aconseguir 5 regidors.

Pere Bosch, alcalde de Banyoles.

Ara el buit deixat per CiU se'l disputaran republicans i socialistes i és probable que la balança es decanti cap a ERC, que podria acabar rebent part del vot nacionalista de CiU.

Però al marge d'això, la desaparició de CiU a Banyoles pot comportar altres conseqüències. La picabaralla podria significar que CiU perdés també el Consell Comarcal del Pla de l'Estany i que, fins i tot, afectés la composició de la Diputació de Girona, governada en solitari per CiU. *E. R.*

Girona. De les grans ciutats del Principat, la capital del Gironès és la que viurà uns comicis més oberts, a l'espera de com es resol la marxa de l'històric alcalde del PSC, Joaquim Nadal, després de 24 anys de govern. Amb Anna Pagans al capdavant, alcaldessa en substitució de Nadal des del desembre del 2001 (una operació semblant a la de Pasqual Maragall amb Joan Clos en l'alcaldia de Barcelona), el PSC intentarà mantenir la majoria absoluta que va obtenir Nadal al 1989. CiU vol aprofitar aquest relleu per ampliar la representació actual de 6 regidors al consistori de Girona. ICV-EA, amb un regidor, vol reforçar el seu espai per si el PSC perd la majoria absoluta. Per la seva banda, ERC encapçala la llista

amb un candidat carismàtic a la ciutat de Girona, el diputat Francesc Ferrer, amb l'objectiu de superar amb escreix els 2 regidors actuals. A banda del PP, amb també 2 regidors, a Girona també concorren altres formacions. Entre aquestes, la llista de la CUP (Candidatura d'Unitat Popular), encapçalada per Jordi Navarro, podria aconseguir representació.

Tortosa. La legislatura a Tortosa ha estat prou convulsa. S'inicià amb un acord de govern entre PSC, ICV i el PP, que finalment es va trencar per una crisi interna dels populars. En quedar fora el PP, s'incorporà el regidor d'ERC. Ara la formació independentista espera millorar els resultats després d'haver aconseguit representació al 1999. És difícil, però, preveure gaires canvis a la capital del Baix Ebre. CiU pot patir un cert desgast pel seu posicionament respecte al transvasament de l'Ebre. Aquest desgast, però, encara pot ser més marcat en el PP, que va patir en les seves files baixes d'alguns dels regidors, que van anar al grup mixt.

Manresa. Jordi Valls, del PSC, governa amb el suport dels 3 regidors d'ERC i 1 d'ICV. Alguns sondejos auguren un creixement important dels independentistes, el manteniment del suport a la llista dels socialistes i un cert retrocés electoral de CiU a la capital del Bages. En principi, per tant, no es preveu cap canvi de majoria en aquesta capital de la Catalunya central.

Vic. La capital d'Osona viu uns comicis més oberts. Jacint Codina (CiU) governa amb una còmoda majoria, amb 10 regidors (amb 11 tindria la majoria absoluta). Les expectatives de creixement d'ERC a Vic, segons les pròpies previsions, podrien fer incrementar els 4 regidors dels independentistes, de manera que podrien convertir-se en una de les formacions decisives per a la formació del proper govern vigatà.

La Seu. Ja en els comicis anteriors es va produir un duel entre PSC i ERC per a l'alcaldia, que ocupa ara el socialista Joan Ganyet. Els socialistes lluitaran

La seu de l'Ajuntament de Girona. Els PSC haurà d'afrontar unes eleccions municipals, per primer cop des de fa 24 anys, sense el lideratge de l'històric alcalde Joaquim Nadal.

per mantenir la majoria actual. Però les previsions de creixement dels republicans que els auguren les enquestes podrien fer canviar la majoria de govern de la capital de l'Alt Urgell, ja que ac-

tualment ERC té 5 regidors i CiU, 3. Per tant, com en el 1999, les opcions resten molt obertes.

Enric Rimbau

Pocs canvis a les capitals de la Franja

Els tres municipis més grans de la Franja de Ponent, Fraga, Tamarit de Llitera i Mequinensa, tenen minses perspectives de canvi. Com a bona part d'aquest territori, a Fraga, capital del Baix Cinca, governa el PSOE, mentre que a Tamarit de Llitera ho fa el Partit Aragonès (PAR), ben implantat en força pobles de la Franja septentrional. Mequinensa, en canvi, es debat entre Esquerra Unida i PSOE, tot i que en les dues darreres eleccions municipals ha estat EU la guanyadora en vots i la que ha portat el govern gràcies a l'aliança amb l'únic regidor del PAR.

Precisament és la creació d'una llista del PP a Mequinensa la que podria fer perdre l'únic regidor del PAR, un partit cada vegada més proper al PP a àmbit autonòmic i fragmentat encara més en les darreres setmanes entre el PAR "de la Franja" i l'"aragonès" i amb un Rolde Choben que ara fa un mes va

aprovar que la llengua que es parla a la Franja "és tan diferent del català com ho és el valencià" i que va fracassar estrepitosament el passat 11 d'abril en una trobada de tot Aragó a Fraga "contra el català" a la qual no va assistir gairebé ningú. Així les coses, el president del PAR, José Àngel Biel, es desvincula ara de les seues joventuts.

L'única tímida sorpresa podria venir de la Chunta Aragonésista, el partit del diputat Labordeta, que proclama un Aragó trilingüe i intenta, així, entrar en 7 dels 62 pobles de la Franja, tot i que en les darreres municipals només va aconseguir un regidor, a Benavarri (Ribagorça).

Finalment, el nou partit anunciat, Unidad Aragonésa, de tendència *blavera*, que propugnava lluitar contra el català i els Països Catalans, no ha aconseguit presentar cap llista enlloc.

Guillem Xacon